

Hvordan er det lige præcis, ministeren vil stå vagt om åbenheden? Det hedder i lovforslagets § 10, stk. 2, at der i størst muligt omfang skal være åbenhed om bestyrelsens arbejde. I bemærkningerne står der, at der tages udgangspunkt i kriterierne for lov om offentlighed i forvaltningen. »Størst muligt omfang« og »tages udgangspunkt i« er sådan nogle almindelige vær på vagt-ord i dansk lovgivning, for det betyder nemlig, at det ikke er meningen, der skal være åbenhed, og at det ikke er meningen, man skal følge lov om offentlighed i forvaltningen, men man skal kunne give udseende af, at det er sådan.

Jeg skal ikke fortsætte diskussionen om forskningsfrihed, kun sige, at der er meget stor forskel på, hvad enkeltformuleringer giver indtryk af, og hvordan en samlet vurdering falder ud. Det, vi foretager i dag, er ikke kun enkeltvurderinger, det er en samlet vurdering af lovforslaget.

Det her lovforslag skulle også meget gerne bidrage til, at vi får et *samlet* bedre uddannelsessystem, og derfor er det sørgeligt, at Venstre ikke kan huske, at man faktisk stemte for loven om mellemlange videregående uddannelser, og at vi faktisk har et levende CVU-miljø, som sætter kød og blod på forskningstillknytningen, ikke på en måde, så forskningen gøres tilgængelig – det er nemlig det, der står i § 2, stk. 4 – det kunne jo være et årsabonnement på arbejdspapirerne, det kunne også være en udbygget hjemmeside, men kan det også være det, som vi faktisk ser udfoldet i øjeblikket, nemlig at der bliver taget et stadig stærkere ansvar for kvaliteten og niveauet også på de mellemlange uddannelser, og at man dermed også kan tage ansvar for, at professionsbachelorer kan få direkte adgang til relevante kandidatuddannelser – netop med streg under relevante?

Ingen bachelorer skal jo have direkte adgang til kandidatuddannelser, de ikke er kapable til at gennemføre. Men at loven ikke engang eksplicit nævner, at man skal have adgang til relevant uddannelse, afslører, at den nye ressortfordeling medfører, at vi endnu en gang får et opsplittet, usammenhængende uddannelsessystem ud over de grundlæggende principielle problemer, der er.

Det Radikale Venstre vil gøre sit yderste i uvalgsdiskussionen for at få rettet op på de ting, det måtte været muligt at få rettet op på, men jeg må indrømme, at vi ikke gør os den illusion, at lovforslaget kan ændres sådan, at vi får en sand,

liberal, fri og uafhængig universitetssektor i Danmark.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Erhvervsretning og afdemokratisering er overskrifterne på det forslag til universitetslov, der behandles i dag. Det var det også, da processen blev påbegyndt.

Forslaget til universitetslov betyder, at de, der er på universiteterne til daglig, altså de ansatte og de studerende, mister indflydelse. Magten gives til gengæld til bestyrelsesmedlemmer udefra og formentlig i høj grad til dem fra erhvervslivet.

Regeringen og Socialdemokratiet vil indføre en bestyrelse i stedet for konsistoriet. Regeringen og Socialdemokratiet vil afskaffe det demokratiske valg af rektor; i stedet ansættes denne af en bestyrelse, og vel at mærke en bestyrelse med eksternt flertal.

Ligeledes skal der være ansættelse i stedet for valg, når det gælder dekaner og institutledere. Universiteternes nye bestyrelse skal være en rigtig ledelse med handlekraft og alle de andre plusord fra erhvervslivets håndbog i flokler.

Nok står der i regeringens og Socialdemokraternes forlig, at bestyrelserne skal være brede, altså at én sektor ikke skal kunne være dominerende, men jeg vil sige, at når det nu ikke står i lovforslaget, så vil jeg fortsat, som jeg gjorde fra start af, tillade mig at tvivle på, at det er meget andet end tomme ord og kompromis, der gjorde, at Socialdemokraterne kunne være med ved bordet.

Universiteterne har da bestemt haft en tendens til at være virkelighedsfjerne, men at indføre bestyrelser med flertal er ud fra vores synspunkt at gribe fat det fuldstændig forkerte sted. Det minder langt mere om et ideologisk korstog end om egentlig vilje til at forbedre universiteternes kontakt med omverdenen.

Kl. 12.45

Vi vil meget gerne være med til at åbne universiteterne, men det er meget vigtigere at sørge for, at det er den daglige undervisning, der knytter sig tættere til samfundet, end at de overordnede retningslinjer dikteres af erhvervslivet. Det kunne f.eks. være gennem udbygning af praktikmuligheder, det kunne være ved at give eleverne en større indflydelse på deres egen hverdag, så ville det nok give sig selv.

Ministerens ønske om at organisere universiteterne som privat virksomhed betyder en voldsom afdemokratisering. I stedet for at de ansatte